

(Jozef Durkot) Jairus znamená „osvietený, osviecujúci“, je predstavený synagógy. Predstavuje Mojžiša. Jeho dcéra prezentuje synagógu, ktorá vo veku, keď má začať prinášať ovocie života, zomiera. Dvanásť rokov predstavuje vek, keď sa dievča (v tých časoch) stáva dospelé, keď ju má otec odprevádzať do manželského života, na manželské lôžko. A ona zatiaľ leží na lôžku smrti. Neprináša ovocie, ale je uchvátená smrťou. Nedospela, ale upadá do smrti. Žena s krvotokom predstavuje pohanov, ktorí sa celý čas trápia bez poznania pravého Boha. Bola nečistá, mala zakázané sa dotýkať a bola neprijímaná. Preto chcela ostať v utajení. Jej krvotok predstavuje bolesť a trápenie pohanstva. Choroba spojená s krvou - krvavý hriech, to je zmyselnosť, poddanosť telesnému, idolatria, duchovná prostitúcia - klaňať sa nepravému bohu, bohu tohto sveta. Tá žena minula celý svoj majetok na lekárov a nepomohlo to, je symbolom toho, že pohanské národy minuli všetko, čo mali, na lekárov, ktorí im nepomáhali - filozofia, svetské učenia, náuky... Ale ich duša stále krváca. Až Kristus, ktorý je „poslaný iba k ovciam strateným z domu Izraela“ (Mt 15, 24), na ceste k Jairovej dcére - k domu Izraela uzdravuje aj túto ženu. Tešme sa, lebo sme zaštepení do dobrej olivy.

(Zamyslenie pre východný obrad z [Časopisu Slovo](#).)